

Майдан: «Цирк Батерфляй», чи Хрестовий похід

Понеділок, 17 лютого 2014

Архієпископ Томас Ґалліксон, Апостольський нунцій в Україні, продовжує у своєму блозі роздуми про Україну. Цього разу він порівняв ситуацію в Україні з короткометражним фільмом «Цирк Батерфляй». Пропонуємо вам повний текст його роздумів.

Архієпископ Томас Едвард Ґалліксон у своєму блозі пише:

Я би хотів, щоби люди за межами України мали більшу пошану до людей, яких я тепер почав глибоко поважати та любити так як незабаром буде два з половиною роки як я живу в Києві та околицях. Ваш пересічний іноземний кореспондент, який навіть жив довгі роки біля якоїсь столиці-сусіда не розуміє: українці є унікальними й такою ж є їхня країна.

Додам, що через таких посередніх журналістів, які байдужі, які не придивляються краще, не чують та не розважають перед тим як писати їхні сенсаційні статті, а як результат відбувається дезинформування про людей, які тут проживають. Це не є безнадійним сценарієм. До речі, я можу впевнено сказати, що останнім часом все більше і більше поляків починають розуміти, що суспільні страйки, які так добре послужили процесу лібералізації в їхній країні, є не ефективними тут, але не зважаючи на це Майдан діє та приносить свої плоди.

Намагаючись пояснити людям, які не в курсі справ, особливо із Заходу, феномен Майдану тут в Україні, я розриваюся між прекрасним короткометражним фільмом **«Цирк Батерфляй» (The Butterfly Circus)**, щоби показати ключі до пояснення Майданових «чому?» і «як?». Чи ризикнути та з свого боку оголосити, що Майдан, з одного боку, чи не найбільша річ, яка вразила Європу з часів хрестових походів (може я гіперболізую?). Так чи інакше важливо визнати складність усього цього, що дійсно відображає життя як воно є та перекреслює рядки серйозного історичного чи чесного коментатора ще до того, як він почне писати свою розповідь. Поверхневі висновки є не добросовісними в контексті того важливого за що стоїть Майдан.

Нехай кажуть, що сценарій Цирку є простішим для всіх зацікавлених, не такий осудливий, й проголошує досить добре: «Мільйони українців залишили „Сайд шоу“ (Карнавал „Сайд шоу“, де виступав герой фільму „Цирк Батерфляй“ Вілл, який не мав кінцівок, він дуже страждав у цій трупі, так як виступав як виродок природи, проте після знайомства з керівником Цирку Батерфляй, доброю та шляхетною людиною, Вілл вирішує покинути Сайд шоу та приєднатися до Цирку – прим. ред.), щоби приєднатися до Цирку Батерфляй».

Важливо у тому чи іншому випадку те, що люди зробили не легкий, але вражаючий вибір на користь особистої згуртованості, зробивши у громадянське суспільство свій власний вклад. Як ви сперечатиметеся з істинністю цього

вибору, такого вражаючого? Ніяк! Ви просто підете на прогулянку Майданом як багато людей з усього світу та станете радісним свідком так як один із справжніх москвичів Андрієм Окара (політичним аналітиком), що написав, в англійському перекладі, «Україна є насправді розділена на Негідних та Людей з почуттям та гідністю». Андрій є дуже вражений тим, що він побачив та почув; він пропонує Майдан, як модель суспільного договору в ХХІ столітті.

Просто, втекти геть, щоб приєднатися до Цирку, може погано закінчитись, особливо, якщо найближчими днями, тижнями, місяцями «погані хлопці» знищать Цирк Батерфляй частину за частиною, змітаючи його з лиця землі. Вибір «Цирк Батерфляй» більше, ніж очікує щасливого закінчення, але не зважаючи ні на що, ви не можете змінити його з короткометражного до художнього (повнометражного) фільму, й Майдан це не короткометражна стрічка; це – повнометражне кіно! У «Цирку Батерфляй» відсутні складові для трагічної розв'язки, тоді як вони можуть бути присутніми на Майдані. Незважаючи ні на що, я би радив власне такий погляд та прогулянку Майданом; мені розповідали люди різних вікових категорій та стилів життя, що досвід дає розраду, надихає та змінює життя багатьох. Майдан - це дар, Майдан - це виклик, який має бути прийнятий як благодать або відкинутий на вашу власну небезпеку.

Наступний крок – Хрестові походи? Справді? Будучи католицьким хлопчиком з верхнього Середнього Сходу Штатів, я не засвоїв з колиски, що злоба, може надходити фонтануючи, якщо ви приймаєте з Візантійської спадщини не тільки християнина, але також і єврея та мусульманина. З самого початку вас навчали, що Хрестові походи були варварським вторгненням, що забирає численні життя та жорстоко розкидає людей, нищить ваші міста та колись великі культури. Скажіть «Україна» та в різноманітному масштабі ви зможете побачити подібні емоції злоби від народів, яких вчили їхні родичі ставитися з презирством до сусідів, назавжди осуджених за «гріхи» невдячності та зради. Сказати «Україна» чи сказати «Хрестові походи», для когось ще розцінюється як щось нестерпне.

Як ви розсудите цінність Майдану, якщо ви закордоном? Як ви розсудите Хрестові походи? Хаотичний похід Європою Пітера Пустельника розцінюється як проголошення важливої ідеї не для відомих олігархів, але для людей міст та селищ. Особисто я бачу великий внесок святих людей у Хрестових походах найкрасномовніше. Троє з них є дуже важливі: святий Бернард з Клерво, святий Людовик, король Франції та святий Франциск з Ассізі. Незважаючи на все, що він дав Церкві під час навчання, частина світу, яку я класифікую як провізантійську, засуджує його за те, що він просував хрестові походи з Папської волі, та вважає це як його непростимий гріх, якщо хочете. Поясніть мені, якщо зможете, сенс гарантування святому Людовику «безкоштовної домашньої картки», хоча він прийняв хрест хрестоносця і взявся за меч, щоб битися і вбивати, або принаймні керувати вбивствами в бою. Що, крім божественної милості та опіки відрізняє похід святого Франциска в таборі султана від нещасних товаришів Пітера відлюдника, які були вбиті, через їхню жагу відновити все у Христі?

Україна та Майдан підпали подібному суворому осудженню з боку деяких іноземців. Ці так звані експерти чи аналітики ніколи не переконують мене у тому, що їхні вибади щодо слави чи осуду перевищують «каприз історії», закриваючи очі на меч у руці Людовика Святого або намагаються описати святого Бернарда як божевільного.

Як у випадку з Хрестоносцями, я вважаю та хочу сказати для багатьох, що сидять на парканах, і половини тих, що спостерігають події тут, в Україні, виходить що, перемога однієї людини буде розцінена ними у їхніх журналах як трагедія іншої. Через всі їхні репортажі вони ніколи не стануть ближчими до розуміння України чи хоча би у випадках, коли це може бути можливо, залишивши осторонь упередження приходять до них другий чи третій раз від злоби старшого покоління або відмови дати цим людям жити.

Іншою думкою є те, що Цирк Батерфляй є справді ключем-розгадкою для надання Хрестовим походам, їхнього правдивого значення. Можливо, славнозвісна прогулянка Майданом є найкращою політикою. Я хотів би попросити лише одне у зовнішнього світу: будь ласка, моліться за мир в Україні та права народів на самовизначення!